

O nouă și rodnică misiune românească de pace, solidaritate militantă și colaborare pe pământul Africii

Succedind istoricelor itinerare realizate în anii trecuți pe mai multe continente ale lumii, noua vizită întreprinsă de președintele Nicolae Ceaușescu, împreună cu tovarăsa Elena Ceaușescu, în opt țări ale Africii, reprezintă o contribuție de excepțională însemnată la cauza păcii, a progresului și independenței tuturor popoarelor.

Timp de 18 zile, poporul nostru a urmărit cu dragoste și neajmurnită încredere misiunea românească de solidaritate militantă în Libia, Gabon, Angola, Mozambic, Zambia, Burundi, Sudan și Egipt, nouă și pregnantă afirmare a politicii externe dinamice și constructive a României socialiste.

Bilanțul acestei ample și strălucite acțiuni politice, bogăția de idei puse în lumină în cursul întâlnirilor președintelui Nicolae Ceaușescu cu șefi de state și partide progresiste, revoluționare, cu oameni ai muncii africani, subliniază încă o dată sprijinul pe care partidul și poporul nostru îl acordă luptei de eliberare națională și de emancipare politică, economică și socială a tinerelor state din Africa.

Este cunoscut faptul că personalitatea tovarășului Nicolae Ceaușescu, atât de respectată pretutindeni în lume, este înconjurată de cele mai alese sentimente de înaltă considerație și stimă din partea popoarelor africane, o expresie simbolică a acestei prețuiri constituind-o Premiul „Simba”, decernat președintelui țării noastre, socotit, pe bună dreptate, ca un mare prieten al Africii, al tuturor popoarelor aflate în luptă pentru deplina lor neajmurnare.

Dealtfel, țara noastră, care întreține la ora actuală relații cu 47 de țări africane, consolidează în mod consecvent relațiile de prietenie cu popoarele de pe continentul Africii, având un suport comun în aspirația spre dezvoltare liberă pe calea progresului, spre lichidarea subdezvoltării, spre înfăptuirea unei noi ordini economice și politice mondiale.

Dind glas vocii întregii noastre națiuni, Comitetul Politic Executiv al C.C. al P.C.R. a adoptat o hotărâre în care se aprobă întru totul activitatea solicii românești în Africa, „activitatea intensă, neobosită, desfășurată de tovarășul Nicolae Ceaușescu”, relevându-se „contribuția esențială a secretarului general al partidului și președintelui Republicii în transpunerea consecventă în viață a orientărilor de bază stabilite de Congresul al XI-lea al partidului privind extinderea și adâncirea prieteniei, solidarității și colaborării cu țările care au pașit pe calea dezvoltării libere, de sine stătătoare, cu toate statele lumii”.

Dar solia românească a avut menirea să sublinieze și sprijinul pe care partidul și poporul nostru îl acordă mișcărilor de eliberare. „Unii ne-au pus întrebarea — a spus tovarășul Nicolae Ceaușescu pe cînd se afla în Zambia — de ce am ales regiunea aceasta de încercare pentru a vizita o serie de state. Desigur, nu am făcut aceasta într-un scop turistic. Am venit în aceste state prietene pentru a întări colaborarea bilaterală, dar și pentru a manifesta solidaritatea cu poziția lor fermă, cu lupta pe care ele o duc împotriva dominației străine în Africa australă”.

Numeroasele documente semnate cu acest prilej, tratate de prietenie, declarații comune, acorduri de cooperare economică și tehnico-științifică, care au dat expresie hotărârii comune de a fructifica toate posibilitățile oferite de potențialul economic al României și al statelor africane vizitate, în forme cât mai variate și mai eficiente, prin noi acțiuni de cooperare reciproc avantajoasă în sectoare importante ale industriei, energiei, agriculturii, tehnologiei și în alte domenii de interes comun, ne determină să remarcăm cu satisfacție că misiunea de pace condusă de tovarășul Nicolae Ceaușescu a avut un veritabil caracter de lucru. Întreaga activitate politică românească în Africa corespunde intereselor fundamentale ale țării noastre, dar și aspirațiilor supreme ale întregii umanități. Se demonstrează astfel convingător cât de important este rolul partidului nostru, al statului nostru, în frunte cu eminenta personalitate a tovarășului Nicolae Ceaușescu, în rezolvarea problemelor cruciale cu care se confruntă azi omenirea.

Ideile promovate în lume de tovarășul Nicolae Ceaușescu au o valoare filozofică și practică fundamentală. Conducătorul poporului nostru sublinia că „istoria ne-a oferit infinite exemple că niciodată asupra unui popor nu a fost veșnică. Popoarele s-au ridicat întotdeauna la luptă și au obținut victoria... Libertatea popoarelor, independența lor, nu pot fi nimicite niciodată, de nimeni !”

Evidențind sensul soliei românești de solidaritate militantă, rolul de exponent cel mai autorizat al intereselor supreme ale țării noastre, pe care îl deține, prin neobosita sa activitate creatoare, tovarășul Nicolae Ceaușescu, președintele Republicii gaboneze, Omar Bongo, spune: „Prin persoana dumneavoastră, care simbolizează și întruchipează aspirațiile legitime ale întregului popor român, purtător al unui îndelungat și bogat trecut istoric, al unor multiple înfăptuiri și, mai mult încă, al unui imens potențial — noi întimpinam, cu o bucurie generală țara prietenă România, patria umanismului latin, deschisă astăzi realizărilor moderne”. La rîndul lor, Kenneth David Kamuda, președintele Republicii Zambia, arată că preocuparea tovarășului Nicolae Ceaușescu „pentru promovarea cauzei umanității, pentru promovarea intereselor omenirii este demonstrată”, președintele Mozambicului, Samora Moises Machel, sublinia: „...am primit în Republica Populară Mozambic, în capitala noastră Maputo, pe marele nostru prieten, conducător al revoluției române, marele luptător antifascist, anticolonialist, împotriva apartheidului, a rasismului, tovarășul Nicolae Ceaușescu”, iar președintele Republicii Burundi, Jean Baptiste Bagaza, vedea în șeful statului român pe „omul sub a cărui conducere dinamică poporul român a obținut mari victorii... și a cărui viață întregă se confundă cu istoria recentă a țării sale”.

Națiunea noastră resimte o satisfacție legitimă luînd cunoștință de sentimentele ce înaltă stimă și admirație manifestate de conducătorii țărilor vizitate, de popoarele lor, față de solii României socialiste, și sprijină neabătut politica internă și externă a partidului și statului nostru; au demonstrat-o, dealtfel, entuziastele telegrame adresate, după efectuarea vizitei, tovarășului Nicolae Ceaușescu, telegrame în care oamenii muncii români, maghiari, germani și de alte naționalități se angajau să-și sporască eforturile pentru a întîmpina cel de-al XII-lea Congres al Partidului Comunist Român și cea de-a 35-a aniversare a zilei de 23 August cu noi și noi realizări de seamă în opera de făurire a societății socialiste multilateral dezvoltate.

Întîimaiul românesc — triplă semnificație

Agajat cu entuziasm și energie creatoare în nobila misiune de construire a societății socialiste multilateral dezvoltate, poporul nostru a întîmpinat 1 Mai 1979 cu noi și valoroase realizări în producția de bunuri materiale și spirituale, în perfecționarea relațiilor sociale. În acest an, tradiționala zi de primăvară în care, în întreaga lume, se celebrează solidaritatea celor ce muncesc, în lupta pentru demnitatea Muncii și a Omului, a însumat câteva istorice aniversări.

S-au împlinit, mai întîi, 90 de ani de la primul Congres al Internaționalei a II-a, ținut, în iulie 1889, la Paris, congres la care mișcarea muncitorească din România era reprezentată de cinci socialiști și în care s-a hotărît, în unanimitate, ca proletariatul din întreaga lume să-și afirme concomitent, într-o zi amune, în ziua de 1 Mai, de la un la un mai puternic, opțiunile politice și sociale înaintate, opunînd alianței internaționale a burgheziei solidaritatea frățescă, unitatea revoluționară a tuturor muncitorilor.

Și, într-adevăr, această zi de mai, care, întîmplător, la români este și o veche sărbătoare cîmpenească, Armîdenul, a devenit, pentru proletariatul din țara noastră, o emblemă a viguroasei sale acțiuni de emancipare, împotriva asupririi și exploatării. Prin crearea, la 8 mai 1921, a Partidului Comunist Român, clasa muncitoare din România a dobîndit un detașament de avangardă, un stegar al intereselor fundamentale ale întregului popor muncitor, ceea ce a conferit un substanțial și nou avînt luptelor politice și sociale desfășurate de masele largi populare.

Intruchipînd cele mai de seamă virtuți ale clasei muncitoare, Partidul Comunist Român a acționat, între 1924 și 1944, în condiții de opresiune și teroare, în ilegalitate, conducînd bătălii de clasă de amplă rezonanță națională și internațională, definindu-și limpede rolul de strateg al luptei pentru fericirea maselor largi de oameni ai muncii, de apărător al intereselor clasei muncitoare și al libertăților democratice, împotriva fascismului și a războiului.